

КОРДЦИ

ЛИСТ УЧЕНИКА ОШ "ЗДРАВКО ЧЕЛАР" ЧЕЛАРЕВО

ГОД. LI БРОЈ 195. 15.VI 2019.

ЂАЧКА ЗАКЛЕТВА

из
1914. године

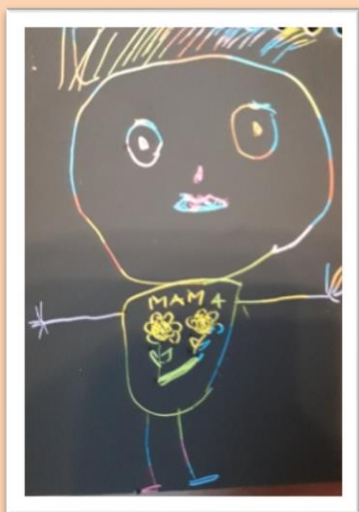
- **З**аклињем се да нећу уништавати дрвеће, газити цвеће.
- **О**бећавам да нећу плјувати на под у школи, у кући, или на путу.
- **Д**ајем реч да нећу кварити ограде, ни наносити квар грађевинама.
- **Н**икада нећу бацати хартије или ма какво ђубре по улици.
- **Б**ићу увек учтив, штитићу птице, бранићу туђу својину онако како бих желео да други бране моју.
- **О**бећавам да ћу бити искрен и поштен грађанин.

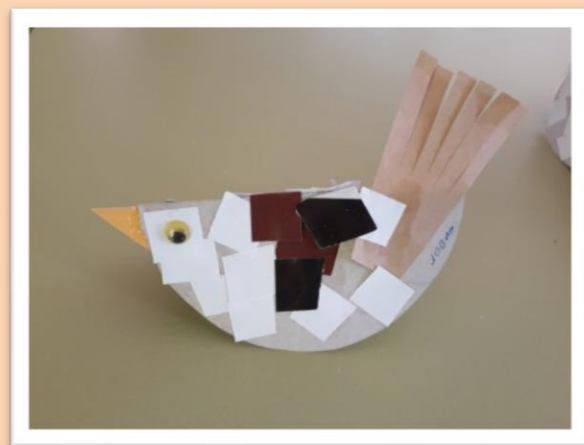
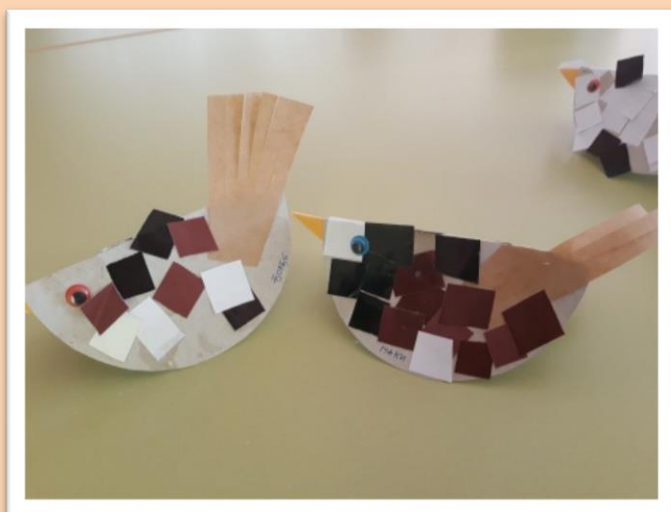
МЛАЂА ВАСПИТНА ГРУПА

ВАСПИТАЧИЦА ТОПАЛОВИЋ ГОРДАНА

....ЗА МАМИН ДИВАН ДАН....

....НАШЕ МАЛЕ ПТИЧИЦЕ...

У СВЕТУ ИНСЕКТА...

.....СТИГЛЕ СУ НАМ СЛАТКЕ ВОЋКЕ...

СРЕДЊА ВАСПИТНА ГРУПА

ВАСПИТАЧ:КИШ ВИОЛЕТА

ЗИМСКЕ ЧАРОЛИЈЕ

ЛУЖНО ВОЋЕ-ПУНО ВИТАМИНА

....ОД СРЦА ПОКЛАЊАМО МАМИ....

...ДОМАЋЕ ЖИВОТИЊЕ...

...ВОЛИМ ДА ИМАМ ЗДРАВЕ ЗУБЕ...

...ПОЗВАО ЈЕ МАЈ СВЕ БУБЕ НА ЧАЈ...

....СТИГЛЕ СУ ПТИЦЕ СЕЛИЦЕ...

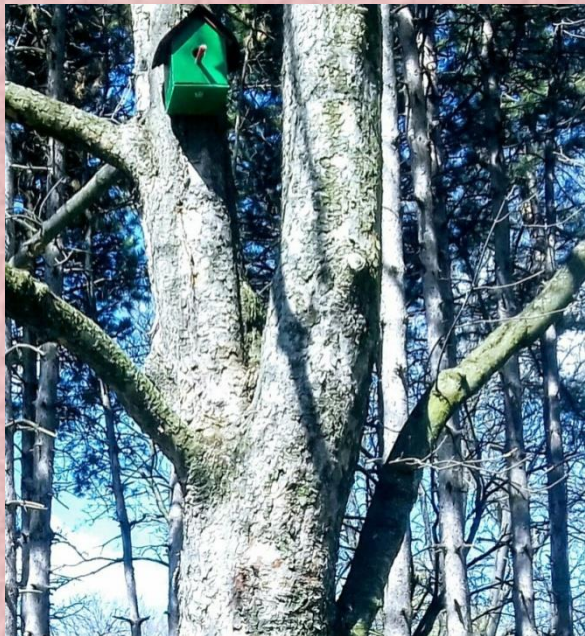
Старија васпитна група

Васпитачица: Јасна Зорић

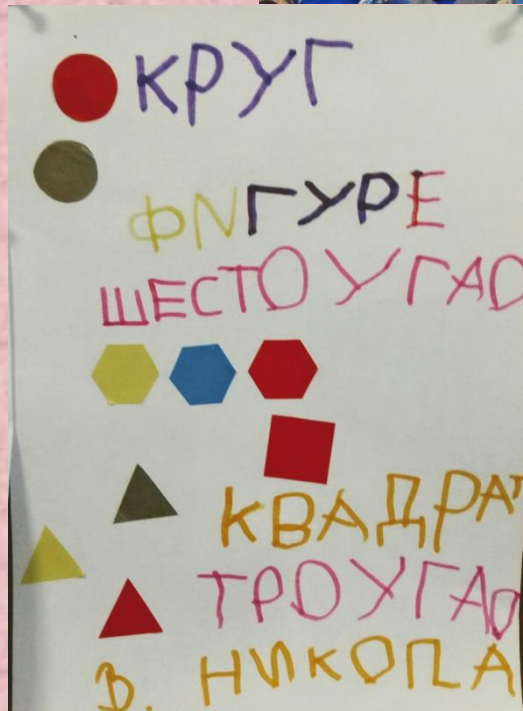
Еколошка азбука

Уз помоћ родитеља
помогли смо и
птицама...

Моја лична карта:
Слични смо, различити и посебни.

Шта ме чини срећним/срећном...

Драган И.

“ Јабуке на тацни ”

Ања С. И Лена М.

„Портрет на дар...“

Лука С. И Ања С.

„Види шта сам ти
нацртао...“

Ања С. „Идемо на
пикник“

ЗАЈЕДНО СМОЉАЧИ

припремно предшколске групе - васпитачи Маја и Соња

Екскурзија – Мали Иђош, салаш Катаи

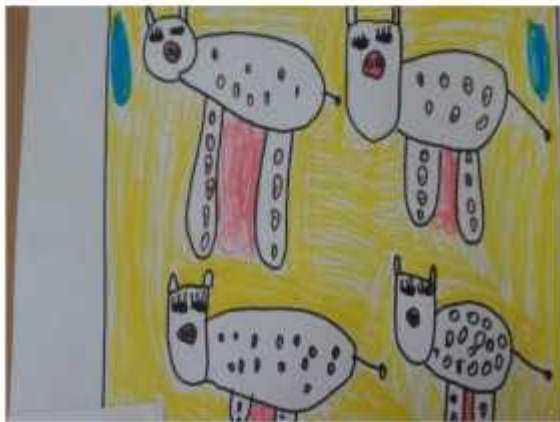
У пуном трку до диплома - крос

Тело у покрету – крос из угла Марка, Јане, Јована, Стефана

Велику захвалност дугујемо породицама Гњатовић и Ступар код којих смо увек добро дошли гости

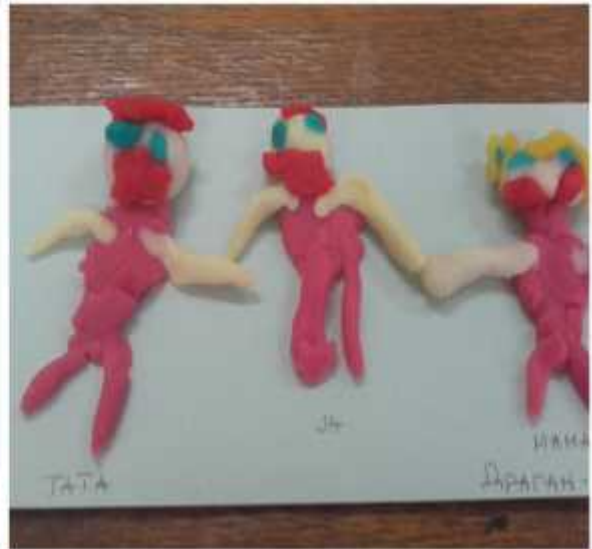

Теа Б., Милица, Катарина З., Михајло , Николина , Теа М., Огњен и Софија П.

Упознајте наше породице

Катарина З., Дариа и Софија С.

Најлепша мама, моја мама

ДИНО ПАРК

Ишао сам на Златибор. Власници дино парка нису знали име једног диносауруса. Ја сам рекао њима да је то карнотаур. Онда су ми дали бесплатан улаз у Дино парк.

После тога видео сам тирекса и чуо стегосауруса. Тамо је био ресторан а ја сам намирао сладолед. Тамо су стазе и тротинети. Возио сам тротинет. Било ми је лепо али морали смо изаћи кроз продавницу диносауруса али нисмо могли купити ни једну играчку. Ишли смо и у луна прак.

Било ми је много лепо и играли смо се по цео дан.

Вељко Совиљ I 1

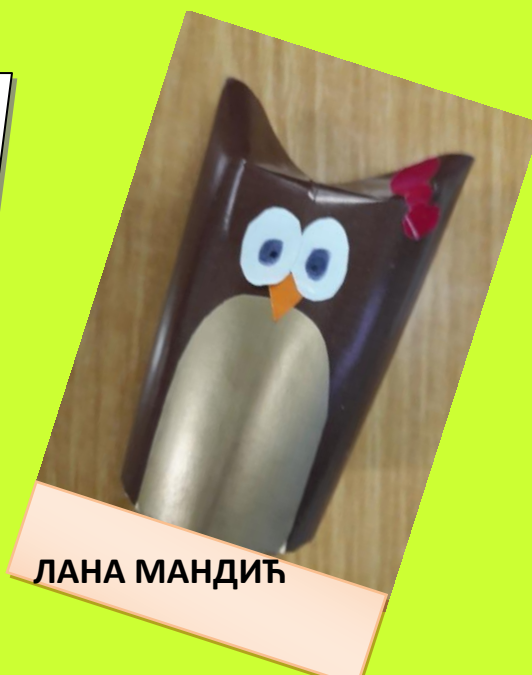
Ја волим фудбал. Фудбал је добар спорт. Ја њега фудбал, добар ти је осећај. Ти мислиш да ћеш изгубити тренер и будеш добар и будеш познат по целом свету, Дирам лопту у рукама, миришем добар осећај. Чујем једном изгубили и победили више пута, и изједначили. И први смо на табели. Недајмо се сви!

тренирам. Он јако јача мишиће. Кад играш али на крају победиш, и радујеш се. И хвали те ко други фудбалери. Као Пеле и Марадона. навијаче. Видим лопту у њиховом голу. Ми смо

МИЈА КАЧАР

III-1

ЛАНА МАНДИЋ

УЧИНИО САМ ДОБРО ДЕЛО

Једнога дана кренуо сам у продавницу. Видео сам пса који се само окретао јер му је било хладно и био је гладан и жедан. Дао сам му мало хране и воду. Он ме је после пратио. Тада су ме напали пси. Он ме је спасио тако што је лајао. Пси су се уплашили и побегли. Ја сам га поново нахранио. Сада тај пас долази у школско двориште да се играмо и дружимо.

Толико сам срећан што сам га нахранио и учинио добро дело. Чак и животиње могу бити захвалне за добро дело.

Чедо Кецман

НАГРАДА НА ЛИТЕРАРНОМ КОНКУРСУ ПОВОДОМ ШКОЛСКЕ СЛАВЕ – СВЕТОГ САВЕ

**МИЛАН
КЕЦМАН**

**АЛЕКСЕЈ
КОВАЧЕВИЋ**

**ДУШАН
РАКОВИЋ**

ТИЈАНА ЛАЗИЋ

ПРОЛЕЋЕ

Процветало цвеће,
стигло је пролеће,

Све се буди,
радују се људи.

Птичице певају,
пролећу се радују.

ЈОВАНА КИШ

МИЛОШ ГАЛОЊА

СРЕЋА

Процветало лепо цвеће
Сва су деца пуна среће.

На ливади цвеће цвета,
све се буди широм света.

СТАША БОЖИЋ

МИЈА КАЧАР

ЈАНА РАКОВИЋ

ПРОЛЕЋЕ

Пролеће је стигло,
сви се радују,
цветови на ливади
поново цветају.

Деца се играју,
весело поскакују,
ту су и птичице
донеле су песмице.

ЛАНА МАНДИЋ

МИЈА КАЧАР

ПРОЛЕЋЕ

У пролеће све се буди
радују се људи.
Цвета цвеће
у пролеће.
Птичице су на дрвећу,
радују се пролећу.

АЛЕКСЕЈ КОВАЧЕВИЋ

МИЛАН ИВИЋ

У ПРОЛЕЋЕ

Пролеће је ту,
сви се радују
том лепом шаренилу.

Сунце када греје
сву децу насмеје.
Увек знај
пролећу никад није крај.

Све се буди
и срећни су људи.

Лепи мириси
извиру из сваког цвета
који процвета.

ЈАНА РАКОВИЋ

СТИГЛО ЈЕ ПРОЛЕЋЕ

Пролеће је ту,
сва се деца радују.

На ливади пуној цвећа
птичице певају
пролећу се радују.

Пролеће је пуно цвећа,
мириса и дрвећа.

МИЛАН КЕЦМАН

ПОГЛЕД С ПРОЗОРА

Рода проба
нови лет,
са мог прозора
вири цвет.

Анђела Т.

Са мог прозора
поглед је леп,
рода лети
и носи цвет.

Новак В.

II-2

Дошло јато рода
процветао цвет,
блиста цео свет.
Јован З.

Цвеће са мог прозора,
види се у граду,
и роде су стигле
дају нову наду.
Милица В.

II-2

Стигао је мај у наш крај

Стигло је пролеће, а са њим и месец мај.

То је месец у којем мој крај добија други изглед. Природа која је целе зиме спавала, пробудила се у зеленој боји. Дрвеће испред сваке куће је олистало и процветало. Мене посебно радује мирис липе. Паркови и ливаде су пуни разнобојног цвећа и шарених лептирића који лете од цвета до цвета. Уживам да слушам цвркулт птица и да их посматрам како праве своја гнезда. Улице су пуне деце која се играју.

Лепи дани и месец мај у мени буде леп осећај.

Борис Кнежевић

Слађана Кнежевић

III 1

Распевана природа

Дошло је најлепше годишње доба, пролеће. Природа се буди. Стигао је месец мај.

Паркове испуњава дечији смех. Цвеће мирише све више, а птице све гласније певају. Вратиле су се роде и ласте које праве своја гнезда. Чује се зујање пчела, а и сунце је веселије. Парк је богатији новим мирисима и бојама. Посебно сам срећан што могу да се играм са својим друговима. Уживамо у нашој игри, смејемо се и радујемо.

Мај је најлепши месец. Све је цветно, мирисно и распевано.

Михајло Миљевић

Тара Барзут

Милош Дамјановић

**ИСИДОР
ВЛАЈИЋ**

III-2

**ПАВЛЕ
ПЕТРЖЉАН**

ЈЕДАН ДАН НА ПЛАЖИ

Једног лепог дана пробудила сам се, а тата је рекао да се пакујемо зато што идемо на море.

Спаковали смо се и кренули. У почетку путовања било је јако занимљиво, а касније јако досадно. У путу смо се шалили, смејали се... Када смо напокон стигли извадили смо кофере из аута и кренули у хотел. Нашли смо своју собу која је била број 209. Ушли смо, распаковали се, а затим кренули у шетњу. Убрзо је пао мрак па смо се вратили на вечеру, а онда у кревет. Сутрадан, одмах после доручка, отишли смо на плажу. Мама и сестра су се сунчале, а тата, брат и ја смо се тркали до воде. У води смо се играли лоптом. После смо нас троје уплашили маму и сестру. Поново смо сви отишли у воду, а тата ме је узео и бацао у воду. То је било баш добро. Када смо изашли из воде, тркали смо се до наших лежаљки, а ја сам се убола на шкољку и цурила ми је крв. Мама ми је ставила облогу. После смо се сви смејали и причали о томе.

Иако ово није био најбољи доживљај, увек ћу га памтити.

ЈОВАНА ГАЋИНОВИЋ

**НИКОЛА
КАРАНОВИЋ**

ЛЕТО НАМ СТИЖЕ

Време је дивно,
а гласић деце мио.

На небу облачка нема,
Само сунце гори с неба.

Лето нам стиже
Без кише.

Школа се завршила,
А слобода почела.

ХАНА БАЛАЖ

ДОЛАЗИ ЛЕТО

Долази лето,
морска слана вода,
пешкири на песак,
кантице за мале девојчице.

Долази лето,
можда и сунчаница,
тако лепа водица
као врућа шерпица.

Долази лето,
мишићи се дувају,
ту су и птичице,
птичице маленице.

НИКОЛИНА КАРАНОВИЋ

ДЕТИЊСТВО МОЈЕ БАБЕ

Човек кад остари каже да му је најлепши део живота управо детињство. Моја баба то често говори.

Моја баба се зове Квјета, али је сви зову Кети. Она је рођена у Вршцу, али по националности је Чехиња. Каже да су њени преци давно дошли у Вршац. Пуно времена проводим са њом јер она чува мене и сестру кад родитељи раде. Понекад ми исприча нешто о свом детињству. То ради углавном да бих видео разлику између њеног и мог детињства. Кад је била дете у њеној породици се причао чешки. Њена мама је била домаћица, а отац машиновођа. У породици је било троје деце. Баба је имала брата и сестру. Она је била најмлађа. Често ми говори да смо ми срећна и размажена деца јер имамо много више него што су они имали. Али увек воли да нагласи да су били срећни и задовољни. Више су времена проводили напољу у игри, играчке су им биле ручно прављене, а храна се није бирала. Јело се шта се имало.

Некад бих волео, да само на један дан, отпутујем у њено детињство и видим све то о чему она прича.

Алекса Ступар

ДЕТИЊСТВО МОЈЕ БАКЕ

Волим да слушам разговоре одраслих на тему њиховог детињства. Причала ми је моја бака...

Време у којем је она одрастала било је скроз другачије од нашег. Као дете је имала своје обавезе. Одлазила је у школу. Нерадо се сећала како су их учитељи строго кажњавали за непослушност. Слали су их у ћошак, а често и тукли танким прутом. Док ми је ово причала била је нерасположена. Себе је описивала као несташно и непослушно дете и да су овакве казне учитеља биле честе када је она у питању. Време после школе је проводила чувајући козе и гуске. Одводила их је на језеро. Често је после школе тражила јаја јер се у то време у замену за јаја добијала кугла сладоледа. Волела је да се игра са децом. Правиле су крпењаче са којима су се играле. Дисциплина у кући је морала да се поштује. Отац је био главни у кући. Њега су морали сви да слушају. Када би били непослушни, он би их тукао. Баба се кроз осмех сећа својих несташлука и батина које је добијала. Уз уздах ми говори да су то била другачија времена, много срећнија и боља за одрастање.

Слушање приче моје баке пожелео сам да и ја одрастам у том добу. Делује ми безбедније и срећније од нашег.

Страхиња Булајић

ПРВА ЉУБАВ

Драги Бане,

Шаљем ти ово писмо у нади да ћеш га прочитати и одговорити. Много сам размишљала шта би било најбоље за нас и како да решимо наш проблем. Мислим да имамо пуно разлога за живот и да је пред нама много лепих ствари. Предлажем ти да сво слободно верме вежбамо математику како би што пре постигао успех и порастао у очима нашег наставника, односно мог оца. У том случају, верујем да неће бити препрека нашем дружењу. Искрено с надом скорог виђања.

Твоја Перса

Анђелија Бубуљ

ПРОЛЕЋЕ

*Прође зима бела,
дође доба весела.
Природа се буди,
уживају животиње и људи.*

*Сунце нам се смеши
и дечије проблеме реши.
Оживео крај,
ето га и раздрагани мај.*

Маја Качар

БИЛА САМ НЕПОСЛУШНА

Деца нису деца ако никад нису била непослушна, а разне несташлуке сам имала и ја.

Иначе сам по природи мирна, али и ја знам некад да погрешим. Када сам била баш мала волела сам да се играм са својом старијом сестром Леном вије, али тада је био облачан и кишовит дан. Лена и ја смо кренуле да се играмо, мама нас је упозоравала да се не вијамо јер је у кући мали простор, па да можемо пасти и повредити се. Лена и ја смо се правиле да је не чујемо и наставиле да се лепо играмо. Не баш много касније ја сам пала и расекла главу. Мама и тата су ме уплашено одвели у хитну помоћ где су морали да ми ушију главу. Била сам уплашена пред шивење, али ме је тата бодрио да будем јака и храбра, док је мама уплашено чекала испред. Стисла сам зубе и почели су да ми шију главу. Када сам схватила да то заправо не боли много, опустила сам се и сачекала да се то заврши. Схватила сам да сам требала да лепо послушам маму и све би било добро, али се на грешкама учи.

Треба увек послушати родитеље, јер нам они увек желе све најбоље.

Лара Манојловић

ДРАГА ЛИЧНОСТ МОГ ДЕТИЊСТВА

Моје детињство је пуно мени драгих личности, али морам да издвојим једну мени посебно драгу. То је мој деда.

Мој деда се звао Миланко. Имао је кратку, седу косу, смеђе очи, беле зубе и леп осмех. Увек је био весео и расположен. Стално је радио и помагао својој породици. Највише је волео своје унуке. Играо се са нама, причао нам разне приче и водио у шетњу. Мог деду су сви волели зато што је био добар човек. Кад сам кренуо у школу, увек ме је чекао испред школе да ме доведе кући. Стално ми је куповао слаткише, играчке и све што ми је потребно за школу. Волео сам да проводим своје слободно време са њим. Сваке недеље је деда пекао роштиљ за своју породицу и ништа му није било тешко. Био сам јако срећно дете, све док једног дана нисам чуо тужну вест. Мој деда Миланко имао је 69 година кад нас је напустио. Та вест ме је јако растужила. Сада кад га нема и кад идем код бабе, очекујем да ће се појавити и загрлити ме. Деда ми пуно недостаје.

Мој деда ће остати у мојим мислима и сећањима целог живота. Памтићу своје детињство по томе што сам имао таквог деду. Никада га нећу заборавити.

Александар Мандић

СЕЋАЊЕ

Тог јутра се почео остваривати наш сан. Кренули смо у школу у природи на Златибор.

Причали смо, певали, гледали, забављали се. Онда нам је учитељица рекла да смо стигли. Пред нама је била необична слика снежног Златибора и лепог одмаралишта. Чим смо се распаковали ускочили смо у скафандере и излетели напоље. Заједно смо се грудвали, санкали, играли. Следећег јутра смо кренули у шетњу до једног великог брда. Тамо смо се спуштали на клиску. Редовно смо ишли по пијацама, сувенирницама и разним радњама како бисмо купили што више сувенира који ће нас подсећати на Златибор и време које смо провели заједно. Једном смо ишли у Дино парк где смо видели разне врсте диносауруса. Чак смо и направили магнет са нашом сликом из Дино парка. Свако вече смо правили журке где смо певали, играли, причали вицеве и такмичили се. Такође, ишли смо и на базен где смо причали, пливали и окретали се у води. Када смо стигли кући породици сам све испричала како смо правили журке, ишли на базен и у Дино парк. Сви су били одушевљени.

Волим време када смо сви заједно на окупу.

Маја Бурсаћ

МОЈЕ СЕЛО У МАЈУ

Наступио је мај, најшаренији и најлепши месец. Већ увелико је пролеће, најдивније доба године. Не верујем да је пролеће толико тога донело за само један дан.

Свако јутро осећам се као да је Сунце послало хиљаду зрака у моју собу да ме пробуде. Дрвеће је управо обукло своје зелене хаљине украшене белим и розим цирконицама. Пчеле опрашују цвеће а друштво им праве бубамаре и шарени лептирови. Трва је као природни тепих. Улице су постале рај за очи. Деца су почела да се играју напољу. Птице реновирају своја гнезда. Иако нас ових дана прате кишни дани, ја не губим наду у то да ће бити још много лепих дана. На дрвећу има плодова, али зелених. Мај нам је донео само зреле, црвене јагоде.

Пролеће је рај, нарочито када дође мај. Мај ће брзо проћи, али доћи ће и следеће године и то без кише

МОЈА БАКА

Моја бака је ниски цвет крупних латица и чврстог става. На свет гледа широко и никад не одустаје.

Моја бака се зове Марија. Она има косу боје зрелог кестена која се осијава на златним зрацима Сунца. Очи су јој као два прозора у којима скрива своја осећања. Воли да носи мекану одећу јер се у њој осећа најпријатније и задовољно. Моја бака је завршила економску школу и цео свој живот радила је у стакленику пуног поврћа, као секретар. Била је веома успешна у животу. Ако нешто не знам увек је ту да ми помогне. Када сам гладан увек ми спреми најбољу храну. Волимо заједно да играмо друштвене игре. Најомиљеније игре су нам доmine.

Желео бих да будем као она јер је веома паметна и одлична у свему.

Милан Кнежевић

Уна Шарац

БИЛА САМ НЕПОСЛУШНА

Не постоји ни једно дете које није било несташно, а ја мислим сам оборила рекорд.

Био је леп дан и одлучила сам да изађем напоље да се играм са бакиним зекама. Бака је отишла да прича са комшиницом. Ја сам кренула за зецом иза ње, сакрила се иза стуба и прислушкивала их. Када сам видела да бака долази, трчала сам према вратима, а уз пут гледала иза себе и ударила од оштре степенице. Прокрварила ми је брада. То је био секунд, а мени вечност. Тек сам онда схватила да треба слушати. Бака ми је говорила да гледам куд да трчим, али нисам марила за то. У колима сам држала салвету и видела колико има крви и схватила да сам направила глупост. Отишли смо на клинику код тате. Ушла сам у собу у којој нису смели бити родитељи. Нисам се плашила, убола ме је игла и заспала сам.

После тога сам схватила да треба слушати старије.

Уна Медић

ПРОДУЖЕНИ БОРАВАК

ПРОДУЖЕНИ БОРАВАК

Пролеће је! Китите се цвећем
белим,

каже Сунце, - ја дарове сада
делим...

Плавом бојом нацртајте небо ово,
и на њему жуто крило лептирово,
и зелено... зелени се лишће с
грања,

и у њему пуно деце и трешања,
пре да роде када буду нацртане,
ове трешње, ово цвеће, ове гране!

Лептирче ми ухватите
плавокрило,

од лета се на ливади уморило...

А када се буде нашло на твојем
длану,

ти га пусти да одлети на пољану!

И дотрчи, сви дођите са свих
страна

да видите: провцетала бела грана!

ПРОДУЖЕНИ
БОРАВАК

ЕКСКУРЗИЈА

Бранковина – Ваљево – Манастир Лелић – Манастир Каона

У петак 10.5.2019.године, ученици V разреда наше школе упутили су се на једнодневну екскурзију. Тачно у 7.00 часова аутобус се упутио у правцу Бранковине. За време путовања, владала је весела атмосфера. У аутобусу је био водич који нам је благовремено давао информације о местима које ћемо посетити и њиховој важности. Прво одредиште нам је била Бранковина где смо у идиличном сеоском амбијенту посетили гроб песникиње Десанке Максимовић, музеј и стару школу, као и цркву проте Матеје Ненадовића. Посебну радост нам је пружила могућност да видимо амбијент некадашње школе, да седнемо у скамије, да пишемо пером умачући га у мастило, да напишемо понешто на пешчаним и дрвеним таблицама. Наставили смо пут Ваљево. Посетили смо Народни музеј Ваљево. Основан је 1951. године. Музеј има око 24000 хиљаде изложбених поставки које су подељене у 4 одељења. Након посете музеју, обишли смо Муселимов конак, здање које представља монументални споменик једног времена. Ту смо сазнали да је ово здање било затвор у коме су били затворени ваљевски кнезови Алекса Ненадовић и Илија Бирчанин. Они су погубљени и тај чин (Сеча кнезова) је био непосредни повод српске револуције. Након ове посете прошетали смо се до Тешњара где се и завршила наша шетња. Направили смо паузу за ручак и затим смо кренули у обилазак предивних манастира Лелић и Каона. Срећни и пуни утисака вратили смо се кући. Дуго ћемо памтити ову екскурзију.

V1 V2

МЕСЕЧИНА У БРАНКОВИНИ

Месечина као душа песникова
учинила је видик пространим и тужним,
осветлила немуште ствари,
дала ореол ситним и недужним,
белим застрла поља као трпезу за
празник,
од планина створила исконске сисаре.

Месечина као душа песникова
дала је крунама граба и грма
крила и пустила их да плове,
колибе покрила крововима од срма,
извукла из таме завичајне путање,
избудила гробља
и као барјаке развила покрове,
подигла брвна
од бранковинског потока до Ла Манша.
Месечина као душа песникова
невиђених се обала маша.

Десанка Максимовић

Успеси ученика VI-2 у школској 2018/2019.

Милица Ковачевић

1. ПРВО МЕСТО школско такмичење из математике
2. ТРЕЋЕ МЕСТО општинско такмичење из математике
3. ПОХВАЛА окружно такмичење математика
4. ПОХВАЛНИЦА такмичење „Мислиша 2019“
5. ТРЕЋЕ МЕСТО општинско такмичење физика
6. ТРЕЋЕ МЕСТО окружно такмичење физика
7. ТРЕЋА НАГРАДА, завршни испит МД „Архимедес“

Наталија Карановић

1. ПРВО МЕСТО општинско такмичење физика
2. ПОХВАЛНИЦА за учешће окружно такмичење физика
3. ДРУГО МЕСТО школско такмичење математика
4. Учешће на општинском такмичењу из математике
5. Учешће на такмичењу „Мислиша 2019“

Жељана Радошевић

1. ТРЕЋЕ МЕСТО школско математика
2. ТРЕЋЕ МЕСТО општинско математика
3. Учешће на окружном такмичењу математика
4. Музичка школа - ПРВО МЕСТО Солфеђо
5. Учешће на такмичењу „Мислиша 2019“

Лара Тубић

1. ДРУГО МЕСТО школско такмичење математика
2. ПОХВАЛНИЦА општинско такмичење математика
3. Учешће окружно такмичење математика
4. ПОХВАЛНИЦА такмичење „Мислиша 2019“
5. ПОХВАЛА, завршни испит МД „Архимедес“

Лазар Комарчевић

1. ПРВО МЕСТО школско такмичење математика
2. ПОХВАЛНИЦА општинско математика
3. Учешће на окружном такмичењу математика
4. Учешће на такмичењу „Мислиша 2019“
5. ДРУГО МЕСТО општинско такмичење у ШАХУ

Крос РТС одржан 10.маја 2019.

ДЕВОЈЧИЦЕ

1. МЕСТО Анастасија Бокан
3. МЕСТО Лаура Хадрава

ДЕЧАЦИ

2. МЕСТО Данијел Кајтази
3. МЕСТО Гвозден Живков

Наш каратиста Тара Пилиповић VI-2

Када сам имала 8.година почела сам да тренирам карате у КК Тиквара. Открила сам да да волим карате када сам почела да тренирам. Тренирам три пута недељно, имам времена за учење и дружење. За доброг спортисту потребан је таленат и напоран рад уз то. Карате је за мене део живота. Моји успеси су медаље освојене на такмичењима. Другарима бих поручила да се баве спортом, да напорно тренирају, јер једино ће тако доћи до свог циља. Мој мото је „Дај све од себе.“

Интервју...

Наша Сара Радак ученица VI-1 ДВОСТУКИ ПРВАК ДРЖАВЕ

Изабрана је за најспортисту општине Бачка Паланка за 2018. годину !!!

Почела сам да тренирам стони тенис у СТК „Челарево“ са 7 година, почетком другог разреда.

На физичком сам стално освајала награде у финалима са дечацима у неким игрицама. Тада је учитељица Нада Бањац открила да имам таленат за стони тенис. Позвала ме је да дођем на тренинг, да видим да ли ће ми се допасти.

Сваки дан тренирам, сем суботе и недеље. Јако мало имам времена за учење и дружење, али успевам некако да све постигнем. Када идем преподне у школу, после школе учим и увече идем на тренинг. Ако сам после подне у школи, ујутру раније устанем и учим. Понекада имам и пре подне тренинг.

После часова у школи, идем одмах на тренинг. За мене стони тенис представља дружење, упознавање других људи, путовања и по нека медаља.

Кроз спорт сам упознала пуно добрих људи, поштујем их као и они мене. За доброг спортисту потребан је таленат, али и да напорно ради да буде још бољи.

Моји највећи успеси су да сам 5. у Европи и да играм за репрезентацију Србије.

Да не тренирам стони тенис, можда бих тренирала гимнастику.

Имам да поручим другарима да се сви баве спортом, јер спорт само добро доноси.

Интервју...

Марина Кнежевић VI-1

Када сам имала 8 година почела сам да се бавим каратеом. Открила сам карате да ми значи када сам имала 5 година и на телевизији гледала меч карате спортиста. То ме је одмах заинтересовало и почела сам да их имитирам. Одувек сам знала да ћу да се бавим неким борилачким спортом, јер ми је то увек ишло. Изабрала сам карате, јер ме опушта. То је и мој садашњи тренер приметио и позвао ме на први тренинг. Тренирам шест пута недељно. Сматрам спорт и учење под обавезним и трудим се да све одрадим на време. Ништа од тога ми није проблем јер су то ствари које волим. Преко дана радим све што треба (учим, урадим домаћи, идем у школу, дружим се са другарима, ...) а увече идем на тренинг од 1,5 сати или два сата.

Некада су ми говорили да одустанем од каратеа, али сам у инат доказала да знам и могу, да хоћу да будем каратиста због себе, а не због других. За мене карате представља обавезу, која ме увек испуни и само један тренинг је довољан да ме максимално опусти. За доброг спортисту потребан је таленат, али ако си довољно упоран и вредан, ако напорно радиш нико не може да ти сруши снове и УСПЕЋЕШ. Екипни спортови су бољи, јер тада не изађеш на терен сам и знаш да су ту и остали играчи. У каратеу све радиш сам, преузимаш критике, поразе,... Али то није разлог да не покушаш и не

потрудиш се. Најдражи успех ми је када сам освојила 1. место на првенству државе у Чачку.

Поручила бих другарима да никада не одустају због пар пораза, јер то је оно што треба да им да снагу да се боре и вежбају још више.

Мој мото у животу је да верујем у себе и пратим своје снове. Омиљена боја ми је зелена, омиљена књига „Пут у средиште земље“.

Поручила бих другарима да никада не одустају због пар пораза, јер то је оно што треба да им да снагу да се боре и вежбају још више

1

Били смо на екскурзији 26. – 27.05.2019. у Бањи Ковиљачи , одмарали у етно селу „Сунчана река“ , обишли манастир Соко Град,видели језеро Перућац, прошетали поред реке Година , боравили на Тари у хотелу „Оморика“, возили се ћиром на Шарганској осмици , били у Дрвенграду ,били у кући пророка Тарабића у Кремни. Све нам се допало. Вратили смо се задовољниу Челарево.

ЛЕПО ЈЕ ЗНАТИ СВОЈЕ ПРЕТКЕ	
МУШКА ЛИНИЈА	ЖЕНСКА ЛИНИЈА
Син	Кћерка
Отац	Мајка
Деда	Баба
Прадеда	Прабаба
Чукундеда	Чукунбаба
Наврнидеда	Наврнибаба
Курђел	Курђела
Аскурђел	Аскурђела
Курђуп	Курђупа
Курлебало	Курлебала
Сукурдов	Сукурдова
Сурдепач	Сурдепача
СТЕФАН ПАВЛОВИЋ 7-1	

АКО ИМА ЛЕПОТЕ ОКО НАС,БИЋЕ И У НАМА

Лепота нас чини задовољним, поносним и срећним. Она кружи око нас као Земља око Сунца. Тај зачарани круг стварамо сами својом пажњом, упорношћу и вољом. Волим када је леп дан јер природне појаве измаме осмех на мом лицу. Уживам у природи , волим реке које шапућу успаванке, шуме пуне тајни, птице које допуњују прелепу музику природе. Опојни мириси ливадског цвећа маме додире лептира, шумске купине шире своје жбуње дуж шумског путелка, жути цветићи отварају латице после јутарње росе..., то је лепота која нас мами да уживамо. Тај ужитак добијамо на дар од природе. Треба да јој узвратимо пажњом, љубављу и чувањем. Ружно је кад видимо смеће разбацано по шумском путелку ! Тада наше шуме тугују и чезну за нашом пажњом. Зову нас и сад да дођемо, да дишем, да трчимо, али да не остављамо ружне трагове за собом, јер то није лепота. Не желим да угрожавам природу сваки пут кад прођем шумским путелком, покупићу отпад , уживаћу у мирису цвећа и понећу ту лепоту у себи.

Желела бих да је овај свет леп као у песми коју птице певају, а лишће из крошњи компонује. Та песма је потребна за потпуну лепоту и спокој у нашим душама.

ЖИВОТ ЈЕ ЧУДО

Неке ствари у животу знају да зачуде човека. Када у ствари знамо колико је свет мали, и када схватимо да никад није касно за било шта.

Већи део живота је велика случајност, али треба га живети као да је сваки дан последњи и радовати се што од толико тужних жена, које не могу донети ново живо биће на овај свет, ми смо ти који су успели да уђу у борбу за живот на овој планети земљи. Стално се жалимо око неких ствари, али то су само ситнице, које једноставно и заборавимо од лепих и срећних тренутака које проживимо у животу. Све у животу се дешава са разлогом. Ако смо разочарани због неких ствари, покушајмо да кажемо себи, да ако би било другачије изгледало би као да нас живот милује, што не сме и никада неће бити тако. Моја омиљена мисао је: "Када најмање очекујеш од живота, најлепше ствари се дешавају", и верујте ми, истина је. Не требате тражити од живота превише. Људи данас више не цене све, већ само оно што њима одговара, али једног дана ће живот узвратити дупло јачим и тежим ударцем, који ће људи запамтити као важну животну лекцију, и као грешку која се не сме поновити. Жалосно је што људима мора нешто да се догоди да би се дозвали памети и да би схватили где греше, али знам да је то једини, и прави начин. Једино што је потребно, да верујемо у себе, и ако смо довољно самоувверени успећемо да проживимо живот пуним плућима, и да сами себи направимо пријатан осећај живења живота из дана у дан.

Живот јесте чудо, уколико се потрудимо да видимо то. Може нам бити и испред носа само што се не потрудимо да препознамо то „ЧУДО“ у њему. Зато, ми требамо да тражимо живот, а не да чекамо да он нађе нас.

РАДОШЕВИЋ МАРТА

VII-2

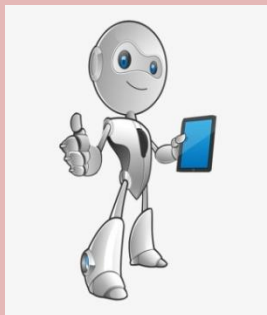
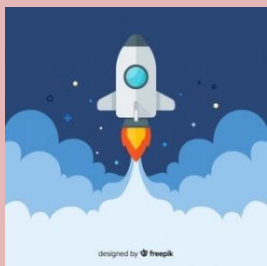
ПУТОВАЊЕ У БУДУЋНОСТ

Ноћу, пре него што заспим, маштам и размишљајем о томе како ће изгледати свет будућности, а онда, кад заспим нађем се управо у том свету.

Дан као и сваки други будим се ујутро, и крећем у школу. Ногу пред ногу, полако идем ка школи и примећујем нешто чудно. Улице су потпуно пусте, нигде никога, почиње да ме обузима страх. Чује се само моје срце, које хоће да искочи из груди. Одједном, у даљини видим човека, који трчи као да га јури тигар. Дозивам га, и јурим ка њему. Он нема времена да прича са мном, само сам га разумео да треба да пожуримо, за 2 минута поће свемирски брод који нас води у нови свет, јер је на планети земљи време одбројано. Трчимо заједно, и стижемо последњи на наш брод, који нас води у нови свет, на нову планету „БУДУЋНОСТ“. Бојажљиво крећемо у упознавање новог терена. Срећемо људе, који мало подсећају на нас. Они су супер-хибридни мутант роботи. Комуницирају читањем мисли и погледа. Ови људи роботи немају осећања, жеље и потребе. Одлазим у школу, и већ првог школског дана сам згрожен ђацима, који одлазе у школу и „УЧЕ“ тако што им наставници програмирају чипове у глави. Уплашен, идем даље, и шетам улицама без цвећа и дрвећа, гледам небо без птица, и тужан се питам да ли је ико у будућности срећан. Ипак, дошло је олакшање. Будим се, и схватам да је пут у будућност био само сан.

Иако сам некад незадовољан и размажен, ипак не бих журио у будућност. Она треба да остане непозната и тајанствена.

ВУЛЕТА АЛЕКСАНДАР

КАД БИ ПРОГОВориЛА МОЈА КЛУПА

VII-2

Ђачке клупе су сведоци многих ситуација у школској учионици. Оне су виделе све и свашта.

Верујем да наше клупе у учионици знају много више од нас, тако да када би пропричале имале би свашта да кажу. Изгледа ми као да имају тетоваже по себи: разна имена, облике, уметничка дела, формуле или било шта слично томе. Верујем да су се наслушале више ствари за 5 дана него што се човек наслуша за 5 година. Са болом би издржавале сваки напор, непристојно понашање, а опет се не би буниле, ћуте и трпе, а ми скоро и да не знамо да оне постоје. Вероватно, док нас нема у школи причају са другим клупама, прозорима, таблом, ормаром или већ чим. Нико не може да зна како се осећају. Када реално погледамо, оне вероватно ни саме не знају да постоје, али када употребимо машту, оне могу да раде све боље од нас.

Иако има само 20 клупа у учионици, верујем да када изађемо из ње нећемо бити свесни да та једна клупа зна много више него што ће најбољи пријатељ икада знати у целом животу.

РАДОШЕВИЋ МАРТА

КАКО СМО СЕ ПРОВЕЛИ НА ЕСКУРЗИЈИ?

ТАРА 26.-27.05.2019

1. Марта, које место, од свих које смо посетили ти се највише свидело?

-Марта-: Највише ми се свидела Шарганска осмица, возили смо се возом „Ћирум“. Тамо су снимане сцене филма Монтевидео. Име Шарганска осмица је добила по томе што се пруга једно време правила право уз планину Шарган, па воз није могао да понесе толики успон. Архитекте су нашле решење тако што су направиле пругу у броју осам која је ишла око планине Шарган.

2. А теби Анђела, које се теби место највише свидело?

-Анђела-: Мени се свидела Кремна. Тамо је кућа пророка Милоша и Митра Тарабића који су предвиђали будућност. Добила је име по камену Кремен, за који се сматра да људима даје моћ да виде будућност, јер у том селу и дан данас постоје пророци.

РАДОШЕВИЋ МАРТА И ЂУРИЋ АНЂЕЛА

МЕСТА КОЈА СМО ЈОШ ПОСЕТИЛИ

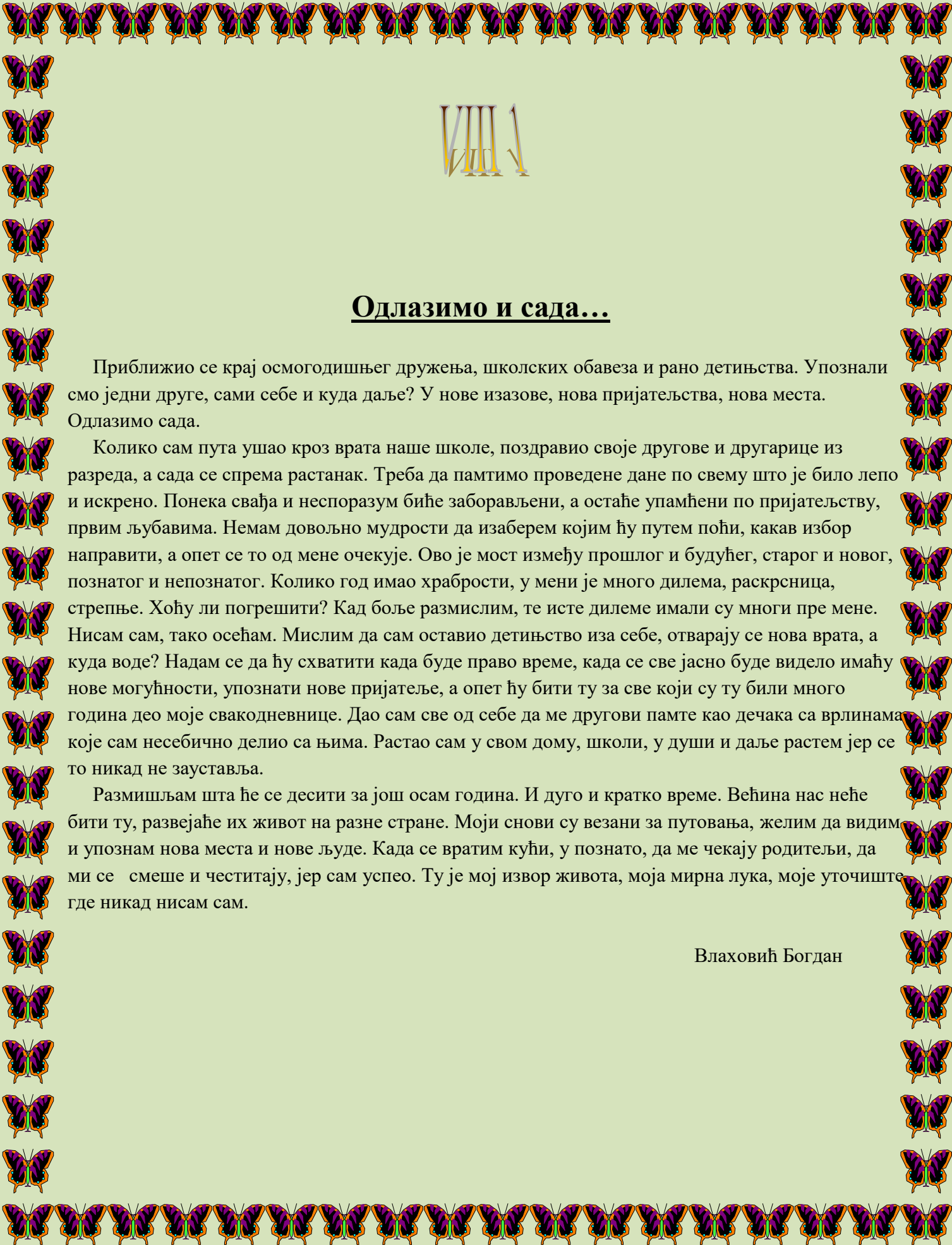
-ДРВЕНГРАД- град направљен од дрвета, оснивач Емир Кустурица.

-БАЊА КОВИЉАЧА- Петар I изградио за потребе лечења становништва

-СОКО ГРАД- Крст на брду који је Немачка породица послала Србији у знак жалости због бомбардовања.

-СПОМЕНИК КАДИЊАЧА- споменик свим страдалим особама које су се жртвовале 29.11.1941 године.

A decorative border of butterflies surrounds the text. The top and bottom borders consist of a continuous row of butterflies. The left and right borders are composed of individual butterflies placed at regular intervals. The butterflies have purple and orange wings with black outlines.

Одлазимо и сада...

Приближио се крај осмогодишњег дружења, школских обавеза и рано детињства. Упознали смо једни друге, сами себе и куда даље? У нове изазове, нова пријатељства, нова места. Одлазимо сада.

Колико сам пута ушао кроз врата наше школе, поздравио своје другове и другарице из разреда, а сада се спрема растањак. Треба да памтимо проведене дане по свему што је било лепо и искрено. Понека свађа и неспоразум биће заборављени, а остаће упамћени по пријатељству, првим љубавима. Немам довољно мудрости да изаберем којим ћу путем поћи, какав избор направити, а опет се то од мене очекује. Ово је мост између прошлог и будућег, старог и новог, познатог и непознатог. Колико год имао храбрости, у мени је много дилема, раскрсница, стрепње. Хоћу ли погрешити? Кад боље размислим, те исте дилеме имали су многи пре мене. Нисам сам, тако осећам. Мислим да сам оставио детињство иза себе, отварају се нова врата, а куда воде? Надам се да ћу схватити када буде право време, када се све јасно буде видело имаћу нове могућности, упознати нове пријатеље, а опет ћу бити ту за све који су ту били много година део моје свакодневнице. Дао сам све од себе да ме другови памте као дечака са врлинама које сам несебично делио са њима. Растао сам у свом дому, школи, у души и даље растем јер се то никад не зауставља.

Размишљам шта ће се десити за још осам година. И дуго и кратко време. Већина нас неће бити ту, развејаће их живот на разне стране. Моји снови су везани за путовања, желим да видим и упознам нова места и нове људе. Када се вратим кући, у познато, да ме чекају родитељи, да ми се смеше и честитају, јер сам успео. Ту је мој извор живота, моја мирна лука, моје уточиште где никад нисам сам.

Влаховић Богдан

Спортски резултати

Наше другарице – кошаркашице су освојиле сребро на републичком такмичењу.

Пролећни крос

Девојчице: I Зорић Ивана
II Селаковић Милица
III Мандић Милица

Дечац: III Векић Драган и Ћулибрк Драган

Фабри Страхиња и Тамара су постигли значајне резултате у стоном тенису.

Путовали смо...

Покајница

Крушевац

Панчићев врх

Такмичили смо се и у знању из Биологије, Географије, Математике и били успешни:

– Ивана Зорић, Милица Мандић, Драган Векић

Добродошла у свет одраслих

Мислим да ипак вреди последњи пут писати о овој генерацији. О нама, као једном великом тиму.

Мислим да ником није заиста криво што се растајемо, напосто знали смо да ће и то доћи. Криво нам је што одрастамо. Одрастање је велика реч за, још увек, једно дете. Одрастање доноси велике бриге, промене у понашању, изгледу... Сад је важно да кренемо за својим сновима, свако од нас их има. Веома је битно да сан не остане само то, сан. Зар није тешко да дете одлучује о томе да ли ће бити доктор, архитекта, судија, полицајац? Наравно да је тешко, и у томе се огледа разлика између детета и одраслог човека. Тешко ми је да сада одлучујем о томе. Највише бих волела да заувек останем ово што јесам, Милица Мандић, ученица осмог разреда, али то није могуће. Зато желим да се докажем себи, не другима. Многе ствари сам радила зато што су други мислили да тако треба. Сада радим ствари које желим. Жао ми је људи који имају сталну потрбу да се такмиче са неким, то су по мени изгубљене особе, живот није квивз, живот је стаза и свако од нас има различиту. Жо ми је што су ме многи подценили, не знајући да ме заправо за њихово мишљење баш брига. Они су ту где су, а ја ћу бити ту где ћу бити. Нисам огорчена, али ми је жао што старији не могу да подрже младе, да им дају ветар у леђа, да их охрабре, да разговарају, да износе своје идеје, да живе свој сан. Не поштују мишљење младих, мислећи да су они увек у праву. Јако ми је криво због тога, зато не поштујем године, јер године не доносе увек искуство и знање. То што не климам главом и не „аминујем“ све што ви кажете не значи да сам лоша особа, већ да имам свој став, мишљење и да ћу, надам се, једног дана успети своје мишљење да докажем многим.

Мислим да је јасно зашто се бојим тога. Заправо љута сам што ви не сматрате њихово мишљење озбиљно, не гурате их напред, не дати им право да се бар једном осећају равноправно са вама, не помажете им да одрасту. Намерно кажем њима, јер ја се после овога осећам равноправно. Напокон сам одрасла.

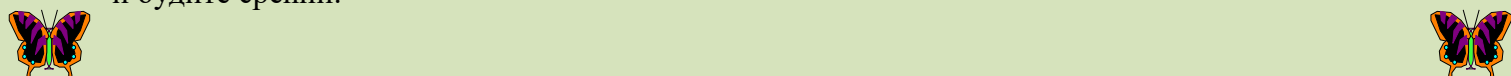

Милица Мандић

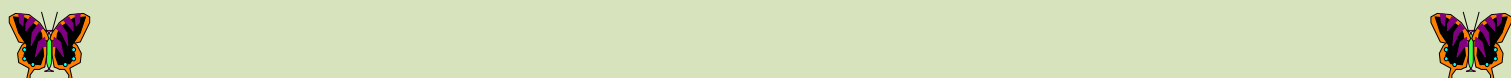
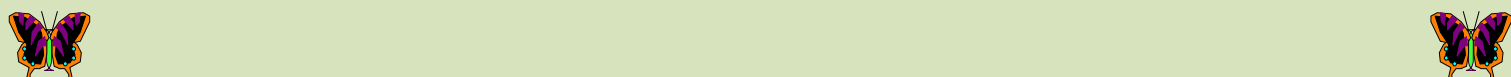
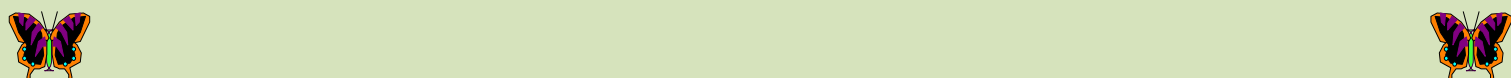
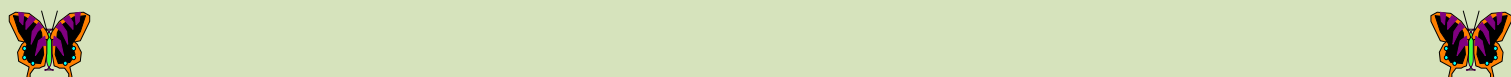
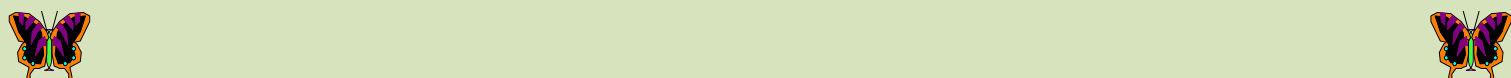
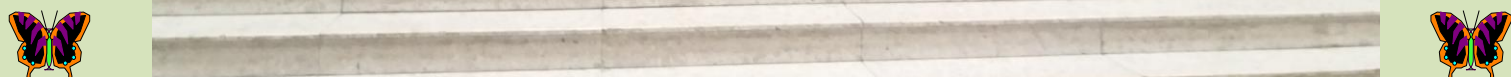
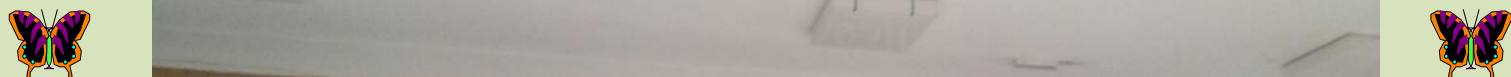
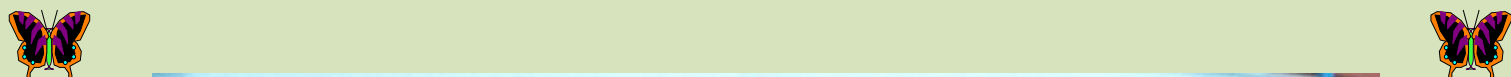
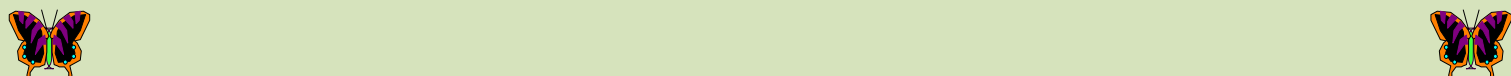

После осам година, осмаци, растајемо се. Остварите своје жеље, снове, испуните своја надања, и будите срећни.

Приредба – растали смо се у сузама

ПИШЕМ СТРАНИЦУ О СЕБИ

Никад не знам шта бих рекла или написала о себи, а о другима могу стално да причам.

Када ујутру устанем из кревета прво што видим у огледалу је мој одраз који ми се некад свиђа, а некад, не. Понекад сам себи најлепша, а понекад бих све променила на себи да могу.

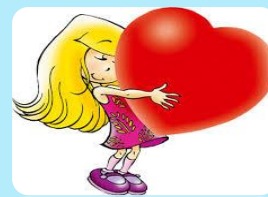
Ваљда је то нормално када си у овим годинама и у пубертету.

Знам да будем срећна, духовита и детињаста, а опет знам да будем тужна, нерасположена или љута. То све зависи од ситуације, појединих људи па и мене саме. Својом највећом маном сматрам то што увек верујем погрешним људима који ме на крају увек повреде.

Својом највећом врлином сматрам саосећање и упорност. Док други за мене кажу да сам у неким ситуацијама тврдоглава и неозбиљна као дете од четири године. О мени имају и предрасуде, али врло брзо промене мишљење кад ме упознају мало боље. Волим пријатеље који ће ми бити лојални и због којих нећу морати да пролијем море суза, пошто сам јако емотивна особа. Не волим лаж, издају, превару, надобудне људе који воде бригу о туђем животу и хвалисавце. Таквих људи има много и треба их се клонити. Дружим се ја са свима и покушавам да будем добра према свима, али особе којима могу све да кажем јесу Ивана и Леона. Знам да ће моја тајна са њима бити сигурна као и њихова са мном. Волим пуно да причам и због тога често износим своје ставове и мишљења.

Али на крају, ја сам само обична тинејџерка са свим манама и врлинама које моје године носе и којих ћу се решити уз помоћ правих пријатеља.

Александра Трифуновић VIII-2

РОМЕО И ЈУЛИЈА У СТВАРНОМ ЖИВОТУ

Ромео и Јулија-љубав на први поглед. Често себи поставим питање, да ли таква љубав постоји.

Свака Јулија у свом животу нађе Ромеа, само је питање времена. Таква је судбина, споји те са неким ко ти је суђен. Да ли ће то бити тзв. љубав на први поглед, питање је. Мени је лично тешко поверовати у то. Љубав значи волети неку особу, прихватити све њене врлине и мане. Суштина је у томе што се крије дубоко у души. Особу треба упознати, а за то је потребно време, тешко је све видети у првом маху. Из филмова и серија се може научити, али то је само теорија, а потребна је пракса. Сваки дрхтај и „лептирићи у стомаку“ кад ти се особа приближи, кад ти се иста увуче под кожу. То је нешто најгоре и најлепше у исто време. Легнем да спавам и само размишљам о томе, шта би могло значити, и затим следи чувено питање: „Да ли сам заљубљена?“ Тада ствари постану другачије, кад си свестан онога што осећаш, па особу прижељкујеш још више. Заљубљеност је лако описати. Толико широк појам а тако лак за описати. Највише се скрива, а највише се види. Могла бих писати о овоме до века, међутим оно што ја знам је као једна звезда спрам читаве васионе. Најгоре је кад мислиш да си заљубљен и да волиш некога, и да су осећања обострана, па схватиш да си се преварио и разочарао дубоко.

Али увек постоји „али“. Ако се деси нешто овакво, то онда није била љубав. Јер права љубав је обострана и осећа се.

ПРАЗДНОВАЛИ МАСЛЕНИЦУ

Во вторник, 5-ого марта 2019.в столовой нашей школы праздновали МАСЛЕНИЦУ, самый весёлый праздник русского народа, перед Пасхой.

Это был необыкновенный, но интересный урок на котором ученики говорили о Масленице на трёх языках : по-русски, по-сербски и по-английски. В кухне ученики приготовили блины и чай, без чего Масленица не бывает. Была гора блинов. Все вместе угощались, читали стихи, пели песни, радовались празднику.

Члены кружка русского языка устроили выставку русских сувениров и панно о Масленице. Всё это давало тёплую, весёлую атмосферу и хорошее настроение всем.

В конце празднования попрощались и раставались с приятными впечатлениями и с словами: До свидания Масленица! До встречи! До следующего года!

ВЫСТУПЛЕНИЕ НА ВЫСТАВКЕ КНИГ и ОБРАЗОВАНИЯ

7-ого марта 2019.ученики нашей школы, члены кружка русского языка (их 17), участвовали на выставочном стенде Всесловянского союза, где проводились Дни русской культуры, в рамках «Выставки книг и образования АРТ ЕКСПО».

Ученики читали стихи, пели песни сербские и русские, говорили по-русски о традициях во время Пасхи, танцевали. Многие зрители аплодисментами поздравили учеников. Было прекрасно, все были очень довольные. Засвоё участие ученики получили диплом.

Slovenský jazyk s prvkami národnej kultúry

Čo môžeš urobiť dnes, neodkladaj na zajtra.

Bez práce nie sú koláče.

V zdravom tele zdravý duch.

Aká matka, taká Katka.

Lepší vrabec v hrsti ako holub na streche.

Jablko ďaleko od stromu nepadne.

V núdzi poznáš priateľa.

Ako sa do hory volá, tak sa z hory ozýva.

Láska hory prenáša.

Všade dobre, doma najlepšie.

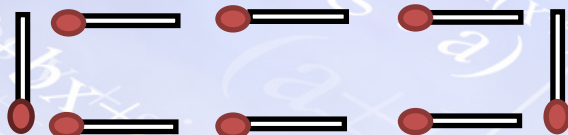
Ži a nechaj žiť.

Lana, Boris, Marija a David VI-1

ДЕСЕТ ПАЛИДРВАЦА

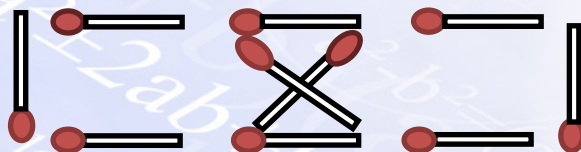
Ана је од учитељице добила 10 палидрваца и треба од њих да сложи 1 правоугаоник, а затим га разложи на 2 петоугла и 2 троугла.

Размисливши мало, Ана је успела да од 8 палидрваца сложи правоугаоник, као што је онај на слици 1.

Слика 1.

Међутим, пошто није знала како да заврши задатак, даје папир учитељици, љута на себе, баца на папир она 2 преостала палидрваца. На њено велико изненађење, у том тренутку, она на папиру угледа слику 2.

Слика 2.

Слику 2. види и учитељица, а на њој види и 2 петоугла и 2 троугла, па, будући да је Ана добро решила задатак, одмах јој записује добру оцену.

Ово је случај када се до решења математичког задатка стиже када се најмање надамо да ће се то догодити.

Милица Ковачевић VI-2

На пројектном часу у 5 – 1 ученици су припремали колаче, правили плакате, учили енглески језик, развијали предузетништво.

